

Egyesület alulról építkező szervezeti felépítése is ezt a megoldást kínálja. A kilenc fős elnökségben az elnökön kívül az eddigi főtitkár és főtitkárhelyettes helyett egy-egy elnökhelyettes képviselné a bányászati és a kohászati szakosztályokat, valamint egy-egy személy, célszerűen az elnök – de ez nyilván a jelölőbizottság kompetenciája –, a szakosztályokat. Az Egyetemi osztály szakosztály lenne és a Salgótarjáni osztály, már létszáma miatt is, helyi szervezet-té alakulna.

Ugyancsak a Ptk. előírása, hogy az Egyesület működésének és gazdálkodásának felügyeletére és ellenőrzésére Felügyelőbizottságot kell választani. Ennek tagjai az Elnökség tagjaival együtt jelentik az Egyesület vezető tisztségviselőit.

A tervezet a jelenlegi, szakmai alapon szervezett tagolást megtartotta, de az eddigiekhez hasonlóan továbbra is tág teret enged a területi és a szakmai érdeklődés szerinti tagozódásnak. Azonos földrajzi körzetben tevékenykedő bányász és kohász tagtársak különösebb megkötés nélkül hozhatnak létre a helyi szervezetekkel azonos besorolású területi szervezeteket vagy szakcsoportokat, munkabizottságokat. Maguk döntenek el, hogy melyik szakosztályhoz szeretnének tartozni. A tervezet nem tesz különbséget a szakcsoportok és munkabizottságok között, tagjai döntenek el a megnevezést.

Lényeges változást javasoltunk az Egyesület gazdálkodásában, pontosabban a szakosztályok keretein belül végzett tevékenység anyagi támogatásában. A jövőben megszűnne a szakosztályok fejkvóta szerinti finanszírozása, helyette az éves munka- és az ehhez szorosan kapcsolódó költségtervük alapján az Elnökség által jóváhagyott éves egyesületi gazdálkodási tervben vagy költségvetésben számukra meghatározott költségkeretet használhatnák fel. Ez a célzott támogatást jelentő megoldás egyfajta ösztönzést jelent a szakosztályok felé, másrészt biztosítja az egyesületi gazdálkodás biztonságát és kiszámíthatóságát. Emellett fontos azt is tudni, hogy a szakosztályok már csak azért sem folytathatnak önálló gazdálkodást, mert nem rendelkeznek az ezt biztosító feltételrendszerrel.

Új megoldást jelent, s a napjainkban kiszámíthatatlan egészségügyi helyzet miatt különösen fontos, hogy elnökségi ülést, valamint küldöttgyűlést elektronikus hírközlő eszköz igénybevételével, tehát személyes megjelenés nélkül is lehet tartani. Törvényi előírás szerint ennek szabályait az alapszabály-tervezet részletesen tartalmazza.

Az érvényes törvényi előírás szerint a küldöttgyűlés nem nyilvános, azon csak a szavazásra jogosult küldöttek, a tanácskozási joggal rendelkező állandó meghívottak és az elnök által vendégként meghívott személyek vehetnek részt. Megszokott volt, hogy tagtársaink a múltban tanácskozási joggal, korlátozás nélkül részt vehettek a küldöttgyűlésen. Hogy ez a lehetőség továbbra is megmaradjon, de a törvény betűjének is megfeleljünk, a tervezet szerint a jövőben a részvételi szándékot be kell jelenteni, hogy az érdeklődők elnöki meghívóval rendelkezve a küldöttgyűlésen részt vehessenek.

Néhány apróbb módosítás mellett fontos megemlíteni, hogy a tervezet nem tartalmazza a szakosztályi küldöttgyűlések évenkénti megtartásának kötelezettségét, ugyanis ez nem működött, csak nem beszéltünk róla. Helyette az szerepel, hogy a tisztújító küldöttgyűlésen kívül szükség szerint bármikor összehívható szakosztályi küldöttgyűlés.

A fentebb említett SZMSZ, valamint a Felügyelőbizottság ügyrendtervezetét kidolgoztuk azért, hogy lássuk és ellenőrizhessük, hogy a jelenlegi, nagyon alapos, elődeink tiszteletre méltó munkáját tükröző alapszabály paragrafusai a szükséges korrekció után szerepelnek vagy az új alapszabályban, vagy az SZMSZ-ben. Sőt, az SZMSZ annyival több lett, hogy korszerűsítve és aktualizálva tartalmazza az Egyesület korábbi szabályzatait, ügyrendjeit. Az SZMSZ-t egyébként a leendő Elnökségnek, a Felügyelőbizottság ügyrendjét pedig a leendő Felügyelőbizottságnak kell véglegesítenie.

Az alapszabály-tervezet részletesen tartalmazza azokat a hatályba léptető és átmeneti intézkedéseket is, amelyek szerint a módosítás cégbírói jóváhagyását követően kell eljárni a tisztújítás során.

Dr. Lengyel Károly
az OMBKE Alapszabály Bizottság vezetője

A Miskolci Egyetem hírei

• A Műszaki Anyagtudományi Karon 2020. június 22–26. között rendezték meg a záróvizsgákat, amelyek a koronavírus-járvány miatt az eddigiektől eltérően zajlottak. A bizottságok a megszokotthoz képest csökkentett taglétszámmal, ha indokolt volt, akkor online bekapcsolódó kérdőívvel és egyetlen helyszínen (nem saját intézeti termekben, mint korábban), a II. előadóban várták a hallgatókat. A 2019/2020. tanév II. félévében 39 fő teljesítette sikerrel a záróvizsga követelményeit.

A végzettek száma specializációs bontásban:

Anyagmérnöki BSc-képzés:

Polimertechnológiai 3 fő

Hőenergiái 1 fő

Hőkezelési és képlékenyalakítási 4 fő

Öntészeti 1 fő

Fémtechnológiai 3 fő

Anyagmérnöki MSc-képzés:

Polimermérnöki 11 fő (2 fő angol nyelven)

Szilikátmérnöki 2 fő

Energetikai 1 fő

Vegyipari technológiai, 2 fő (1 fő angol nyelven)

Kohómérnöki MSc-képzés:

Energetikai 1 fő

Hőkezelési és képlékenyalakítási 5 fő

Öntészeti 5 fő

• A 2019/20. tanév II. félévében (március 12. után) a koronavírus-járvány miatt – a teljes magyar felsőoktatáshoz hasonlóan – a Miskolci Egyetem Műszaki Anyagtudományi Karán is távoktatásban folytatták tanulmányaikat a hallgatók. Az oktatást elektronikus tananyagok készítésével és a hallgatók rendelkezésre bocsátásával, online órák tartásával, gyakorlati videók készítésével oldották meg. A

számonkérés szintén online formában zajlott. A járvány miatt egy hónappal meghosszabbított időtartamban, július 31-ig vizsgázhattak a hallgatók. A Kar minden oktató és hallgató számára biztosította az oktatáshoz, számonkéréshez a megfelelő online, e-learninges felületeket, valamint a diplomamunka-leadásra, a különböző kérvények leadására és kezelésére online ügymenetet dolgozott ki, így kijelenthető, hogy fennakadás nélkül sikerült lezárni ezt a megszokottól jelentősen eltérő félévet is.

• Miskolc város napja alkalmából „Az Egyetemért – A Városért” díjban részesítette Miskolc Város Önkormányzata *prof. dr. Roósz András*t, karunk Széchenyi-díjas professor emeritusát, a Magyar Tudományos Akadémia rendes tagját.

• A Miskolci Egyetem 2020. augusztus 1-től már magán-egyetemként látja el közfeladatait, ami sokkal rugalmasabb működést és a versenyképesség növelését teszi lehetővé. Ugyanakkor a Magyar Állam továbbra is biztosítja az egyetem finanszírozását, hiszen 2022-től az intézménnyel 15-20 éves, hosszú távú garanciákat biztosító szerződést köt. Az egyetem jogállásának megváltozása és a Magyar Állammal kötendő finanszírozási szerződések

megnyitják a lehetőséget az egy éven túli, közép és hosszú távú tervek elkészítése és megvalósítása előtt, ami versenyelőnyt jelent az állami egyetemekkel szemben. Az egyetem új fenntartója a Magyar Állam helyett az állam által alapított Universitas Miskolcensis Alapítvány lesz. Az alapítvány kuratóriumának elnöke: *dr. Varga Judit* (igazságügyi miniszter), tagjai: *dr. Kriza Ákos* orvos-közgazdász, korábbi polgármester, *dr. Marie-Theres Thiell*, az ELMŰ-ÉMÁSZ igazgatóságának elnöke, *dr. Kovács Erika*, az MNB Békéltető Testületének elnöke, valamint *Fűkő László*, a Bosch miskolci gyárigazgatója. Az egyetem szenátusa május végén *prof. dr. Horváth Zitát* választotta rektorának. *Prof. dr. Torma András* – tekintettel az egyetem jelentős átalakulására – lemondott a rektori pozícióról. Eredeti terminusa 2021. február 12-ig szóló volt, Horváth Zita köztársasági elnöki kinevezése ekkor lép hatályba, de 2020. augusztus 1-től ő vezeti az intézményt általános rektorhelyettesként. A legfontosabb, hogy az állami ösztöndíjas helyek megmaradnak, ezért aki szeretne, továbbra is állami ösztöndíjasként tanulhat az egyetemen, így a Műszaki Anyagtudományi Karon is.

Mende Tamás

Az acél szépsége. Emlékezés Horváth Istvánra, a Dunaferri egykori elnök-vezérigazgatójára

A hazai ipar története új kiadvánnyal gazdagodott „Az acél szépsége” címmel, amelyben a Dunaferri egykori elnök-vezérigazgatójára, *Horváth Istvánra* emlékeznek a szakma jeles képviselői és mindazok, akiknek pályáját nagyban meghatározták a rendszerváltást követő évtized társadalmi, gazdasági és politikai változásai.

Az előszót jegyző *dr. Chikán Attila* – aki 1991 és 1998 között volt a Dunaferri Felügyelő Bizottságának elnöke – ajánlja az olvasók figyelmébe a kötetet: „Ezek az évek hazánk történelmi átalakulásának botladozó lépésekkel megjárta, de optimista időszakát jelentették. Az új feltételek még a gazdag tapasztalatokkal rendelkezők számára is sok újdonságot hoztak, együtt tanultuk a piacgazdaság gyakorlatát. A Dunaferri sikertörténet volt: az acélipar iránt érzett, sok év alatt sem csökkenő mély tisztelettel léptem át a kapuját az ország akkor legnagyobb termelő vállalatának, amely szimbóluma is lehetett az átalakulásnak szocialista nagyvállalatból sikeres piacgazdasági szereplővé.”

Ami pedig a címválasztásokat illeti, „Időkerék” címmel jelent meg 2006-ban a Dunaferri Dunai Vasmű elnök-vezérigazgatójának visszaemlékezés-kötete. Nyolc évre rá, 2014. június 1-jén Horváth István befejezte földi létét a 72. születésnapját megelőző napon. Az „Időkerék” megszűnt

forogni, elcsendesedett, megállt. Az Idővonal tart az Univerzumba...

A könyv címadó visszaemlékezése *dr. Menyhárt Ferenc*hez, a Lemezalakító Kft. egykori ügyvezető igazgatójához fűződik: „István a gimnáziumi tanulmányaiból elmélyült humán szemléletet hozott magával. Villamosmérnökként ezt a tudást ötvözte az anyag belső lényegét ismerő, természettudományos műveltséggel. Az acélban a sokoldalúan hasznosítható terméket, a jövőt látta. Tisztelte ezt a fémeket, és azt a csodát, ahogy a föld alatti, elrejtett ásványokból egyszer csak megjelenik a Ferrum. Valami olyan varázsa van, hogy aki ember a különböző munkafolyamatokban a vassal kapcsolatba kerül, annak minden feldolgozási fázisa tetszik.”

A kötet gazdag képanyaga a dunaújvárosi vas- és acélszobrász alkotótelepek munkáiról, illetve azok részleteiről készült, ezzel is hangsúlyozva a Dunaferri értéktérmet, művészetpártoló tevékenységét. „Hálával gondolok arra az időszakra, amikor még volt „MŰTERMÉK”, ugyanis így hívtuk *Móder Rezső* barátommal a GYÁRAT. Miként elődeiét, így Horváth István támogatását is mindvégig élveztük.” – vall a korszakról a kötetben szintén megszólaló *Friedrich Ferenc* szobrászművész, aki *Birkás Istvánnal*, *Reszler Ernesztinnel* és *Erdész Lászlóval* közösen elindította az Amatőr Képzőművészeti Műhelyt, a Dunaújvárosi Vas- és Acélszobrász Alkotótelepek elődjét.

A visszaemlékezők sorában harmincöten szólalnak meg.

A kiadvány a Rolling Nyomda gondozásában jelent meg, a Dunaújvárosi Kereskedelmi és Iparkamarában szerezhető be.

Szente Tünde